

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

❁ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ 2014 ❁

Α.Π.Θ. ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ

7

ΠΑΡ 7 ΦΕΒ | 21:00

❁ ΕΡΓΑ ΤΩΝ ΤΣΑΪΚΟΦΣΚΥ ΚΑΙ ΜΠΕΤΟΒΕΝ
Διεύθυνση ορχήστρας: Μύρων Μιχαηλίδης
Πιάνο: Heejung Park

21

ΠΑΡ 21 ΦΕΒ | 21:00

❁ ΕΡΓΑ ΤΩΝ ΚΟΠΛΑΝΤ, ΜΠΑΡΜΠΕΡ, ΣΤΡΑΒΙΝΣΚΥ
Διεύθυνση ορχήστρας: Cristian Mandeal
Κλαρινέτο: Διονύσης Γραμμένος

28

ΠΑΡ 28 | 21:00

❁ ΕΡΓΑ ΤΩΝ ΡΑΒΕΛ, ΣΑΙΝ-ΣΑΝΣ, ΝΤΕΜΠΙΣΥ
Διεύθυνση ορχήστρας: Ronald Zollman
Πιάνο: Jan Simon

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού

Η Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης επιχορηγείται
και εποπτεύεται από το ΥΠ.ΠΟ.Α.

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΥΡΑΤ

ΑΝ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΕΛΛΥ ΜΙΜΗΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΙΔΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΣΥΝΑΥΛΙΩΝ
(Ε.Τ.Ο.Σ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΖΕΡΒΑΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΔΟΜΝΑ ΕΥΝΟΥΧΙΔΟΥ

ΜΕΛΗ
ΜΑΡΙΑ ΒΟΖΙΚΗ
ΜΙΧΑΛΗΣ ΛΑΠΙΔΑΚΗΣ
ΕΥΣΤΑΘΙΑ ΜΑΥΡΙΔΟΥ-ΓΚΟΥΤΖΙΚΑ

ΧΟΡΗΓΟΙ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ **MEGA** **TV100** **ΣΥΝΕΤΕΡΕΣ** **ΕΡΤ2** ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑ **ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ** **epiloges.gr**

ΠαρουσίαZω^{II}
www.prousiawzow.gr

CLASSICAL RADIO

con fudco

Le Palace
ART HOTEL
A Palace of Excellence

ΧΟΡΗΓΟΣ ΦΙΛΟΞΕΝΙΑΣ:

ΠΑΡ 7 ΦΕΒ | 21:00
Α.Π.Θ. ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ

ΕΡΓΑ ΤΩΝ ΤΣΑΪΚΟΦΣΚΥ ΚΑΙ ΜΠΕΤΟΒΕΝ

Διεύθυνση ορχήστρας: Μύρων Μιχαηλίδης
Πιάνο: Heejung Park

Ludwig van Beethoven (1770 – 1827):
Κοντσέρτο αρ. 5 για πιάνο και ορχήστρα σε Μιb-μείζονα,
έργο 73 (36')

Διάλειμμα

Piotr Ilyich Tchaikovsky (1840 – 1893):
Συμφωνία Μάνφρεντ σε σι-ελάσσονα, έργο 58 (54')

Ludwig van Beethoven (1770-1827)

Κοντσέρτο αρ. 5 για πιάνο και ορχήστρα, σε ΜΙb-μείζονα, έργο 73

✿ Το Πέμπτο Κοντσέρτο για πιάνο και ορχήστρα γράφτηκε στα 1809 και δόθηκε σε πρώτη εκτέλεση στη Λειψία στα 1810 με τον πιανίστα Schneider. Στη Βιέννη δόθηκε στα 1812 με σολίστ τον Carl Czerny. Μαζί με τη *Missa Solemnis* και το περίφημο *Τρίο του Αρχιδούκα*, το 5^ο Κοντσέρτο είναι αφιερωμένο στον μεγάλο φίλο, ευεργέτη και μαθητή του συνθέτη, τον Αρχιδούκα Ροδόλφο. Αυτός είναι ένας από τους πιθανούς λόγους που δόθηκε το όνομα *Emperor (Αυτοκράτωρ)* από κάποιον άγνωστο (πολλοί πιστεύουν πως αυτός ήταν ο Cramer) στο κοντσέρτο αυτό. Ο χαρακτηρισμός αυτός οφείλεται επιπλέον στην αρρενωπή μεγαλοπρέπεια που είναι διάχυτη στο έργο, ιδίως στην πρώτη κίνηση.

Το κοντσέρτο αυτό θα μπορούσε να θεωρηθεί ως ένα «συμφωνικό κοντσέρτο», ως μία συμφωνία με πιάνο σε τρεις κινήσεις. Το πρώτο μέρος είναι αληθινά μία αριστουργηματική συμφωνική σύνθεση. Αδρός, μεγαλόστομος, συμφωνικός λόγος, σε τόνο υψηλής μουσικής μεγαλοπρέπειας, σε όλη τη γραμμή.

Το δεύτερο μέρος είναι από τις πιο συγκλονιστικές σελίδες του γίγαντα της Βόννης. Μια σελίδα γεμάτη υπερκόσμια ομορφιά, υπερούσιο κάλλος, θεσπέσια γαλήνη. Με τις πρώτες συγχορδίες της μας ανεβάζει σε έναν κόσμο όπου όλα λούζονται από ένα εξαίσιο, υπέροχο φως...

Το τρίτο μέρος είναι ένα ρόντο, γεμάτο φωτιά, σφριγηλό ρυθμό, χαρούμενο και σπινθηροβόλο πνεύμα.

Σόλων Μιχαηλίδης

Piotr Ilyich Tchaikovsky (1840-1893)

Συμφωνία Μάνφρεντ, σε σι-ελάσσονα, έργο 58

I. Lento lugubre – Moderato con moto – Andante, II. Vivace con spirito, III. Andante con moto, IV. Allegro con fuoco

✿ Το 1867, ο Ρώσος κριτικός Βλάντιμιρ Στάσοφ έκανε πρόταση στον Μπερλιόζ και στον Μπαλακίρεφ να συνθέσουν μια συμφωνία πάνω στο δραματικό ποίημα του Λόρδου Μπάιρον *Μάνφρεντ* (1817). Και οι δύο συνθέτες δεν ανταποκρίθηκαν στην ιδέα, όμως το 1882 ο Μπαλακίρεφ την προώθησε στον Τσαϊκόφσκυ. Αρχικά ο Τσαϊκόφσκυ αρνήθηκε, διότι θεώρησε πως δεν θα μπορούσε να ξεπεράσει την αγαπημένη του, ομώνυμη σύνθεση του Σούμαν. Σε ένα ταξίδι του όμως το 1884 ασχολήθηκε με τη θεματική του θανάτου και το ποίημα του Μπάιρον και τελικά ταυτίστηκε τόσο με το δραματικό θέμα, ώστε έγραψε το έργο το 1885 μέσα σε λίγους μήνες.

Η Συμφωνία *Μάνφρεντ* είναι μια προγραμματική συμφωνία. Ο Μάνφρεντ έχει μια αιμομικτική σχέση με την ετεροθαλή αδελφή του Αστάρτε. Όταν αποκαλύπτεται η σχέση, ο Μάνφρεντ κρύβεται στις Άλπεις, βαθεία στεναχωρημένος για τον χωρισμό από την αγαπημένη του. Η μουσική περιγράφει την ψυχική κατάσταση του πρωταγωνιστή μέσα από εικόνες της φύσης.

Ο Τσαϊκόφσκυ προτείνει για το καθένα από τα τέσσερα μέρη το σχετικό πρόγραμμα. Για το α' μέρος σημειώνει: «Ο Μάνφρεντ περιπλανιέται στις Άλπεις. Η ζωή του γκρεμίστηκε, πολλά ερωτήματα μένουν αναπάντητα, τίποτε δεν του έμεινε εκτός από τις αναμνήσεις. Στο μυαλό του έχει μια ιδεώδη μορφή της Αστάρτε, μάταια την φωνάζει, αλλά μόνο η ηχώ του απαντάει από τα βράχια. Βασανίζεται από τις σκέψεις του, αναζητάει τη λησμονιά, αλλά δεν τη βρίσκει.» Η σύνθεση ακολουθεί ελεύθερα την πλοκή, ένα από τα προοδευτικά χαρακτηριστικά της συμφωνίας αυτής.

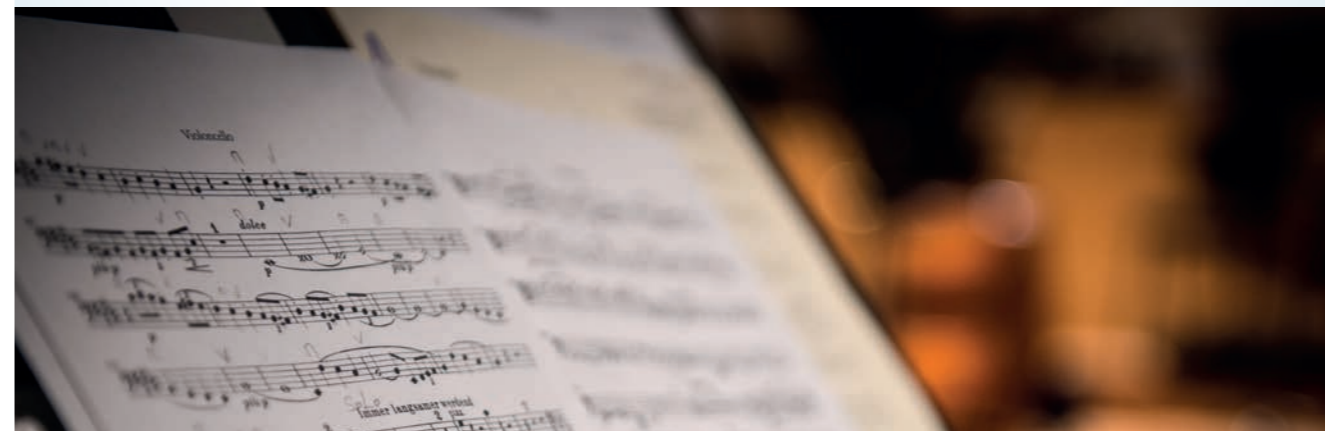
Για το β' μέρος, ο Τσαϊκόφσκυ εμπνέεται από μια ιδέα του Μπαλακίρεφ: «Η νεράιδα των Άλπεων εμφανίζεται μπροστά από τον Μάνφρεντ κάτω από το ουράνιο τόξο ενός καταρράκτη. Θα μπορούσε να τον βοηθήσει, όμως ο Μάνφρεντ αρνείται να υπακούσει στους όρους της». Η μουσική δημιουργεί την απαστράπτουσα εικόνα της νεράιδας και του καταρράκτη και τις σκηνές του διαλόγου.

Στο γ' μέρος, ένα ποιμενικό, ο συνθέτης περιγράφει, σε αντίθεση με την ραγισμένη ψυχή του Μάνφρεντ, την «λιτή, ελεύθερη και ειρηνική ζωή των ανθρώπων των βουνών. Ένας κυνηγός τον αποτρέπει να πηδήξει από έναν βράχο και τον φέρνει στο σπίτι του. Αφού πάλι δεν μπορεί να βρει ειρήνη, ο Μάνφρεντ εγκαταλείπει τον κυνηγό.» Μουσικά, το μέρος αυτό επικεντρώνεται στις ευχάριστες εικόνες των απλών ανθρώπων.

Το δ' μέρος είναι η κορύφωση όλου του έργου. «Στο υπόγειο παλάτι του Αριμάνου εμφανίζεται ο Μάνφρεντ στη μέση ενός βακχικού χορού. Επικαλείται τη σκιά της Αστάρτε. Αυτή του προφητεύει το τέλος των γήινων παθών του. Ο Μάνφρεντ πεθαίνει.» Πολύ δραματικά ξεκινάει η σκηνή, ώσπου εμφανίζεται ο Μάνφρεντ στα πνεύματα του κάτω κόσμου. Για τα πνεύματα που θέλουν να τον υποτάξουν, ο Τσαϊκόφσκυ επιλέγει μια φούγκα. Τελικά η μουσική καταλαγιάζει και όλα ηρεμούν, ώσπου του ανακοινώνεται το τέλος του, μέσα από ένα δραματικό ξέσπασμα. Με τον ήχο του εκκλησιαστικού οργάνου, και αναφορά στο θέμα του *Dies irae*, ο Τσαϊκόφσκυ δίνει την λύτρωση στα πάθη του Μάνφρεντ.

Η Συμφωνία *Μάνφρεντ* είναι πράγματι ένα ξεχωριστό έργο του Τσαϊκόφσκυ. Ο συνθέτης αρχικά την χαρακτήρισε ως την καλύτερη από όλες τις συμφωνίες του, μετά όμως από τη σχετική αποτυχία της στην πρεμιέρα το 1886 στη Μόσχα, την απέρριψε ουσιαστικά και μάλλον για τον λόγο αυτό δεν την αριθμήσε όπως τις άλλες συμφωνίες του. Όμως το έργο παίχτηκε σύντομα μετά την πρεμιέρα του και στη Νέα Υόρκη και την Αγ. Πετρούπολη και σιγά σιγά κέρδισε το κοινό.

Evelin Voigtmann

Μύρων Μιχαηλίδης Διεύθυνση ορχήστρας

Ο Μύρων Μιχαηλίδης είναι ένας από τους σημαντικότερους και πλέον προικισμένους Έλληνες μαέστρους της νεότερης γενιάς. Το ρεπερτόριό του περιλαμβάνει έναν κατάλογο που ξεπερνά τα διακόσια συμφωνικά έργα και τις είκοσι όπερες.

Έχει διευθύνει πολλές σημαντικές ορχήστρες στη Γερμανία, το Ισραήλ, την Ιταλία, την Τσεχία, το Μεξικό, τη Σλοβακία, την Πολωνία, την Πορτογαλία, τη Ρουμανία, την Τουρκία, την Κίνα, την Ταϊβάν. Στον κατάλογο των ορχηστρών που διευθύνει συγκαταλέγονται η Συμφωνική του Βερολίνου, η Συμφωνική Ορχήστρα της Ρώμης, η Φιλαρμονική του Βουκουρεστίου, η Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας της Πράγας, η Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας του Βουκουρεστίου, η Φιλαρμονική της Μπρατισλάβα, η Συμφωνική Ορχήστρα της Ιερουσαλήμ, η Ορχήστρα Μπικλντ στην Αγκυρα, η Ορχήστρα της Όπερας της Ανατολικής Σαξωνίας κ.α. Στην Ελλάδα έχει συνεργαστεί επανειλημμένως με όλες τις ορχήστρες. Συνεργάζεται επίσης σε τακτική βάση με την Εθνική Λυρική Σκηνή.

Συμμετείχε ως Διευθυντής Ορχήστρας σε Φεστιβάλ στην Ελλάδα και στο εξωτερικό, καθώς και σε επετειακές εκδηλώσεις. Τον Δεκέμβριο του 2007 διηύθυνε την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης σε μία ιστορική εμφάνιση στην Αίθουσα Συναυλιών της Απαγορευμένης Πόλης του Πεκίνου. Επρόκειτο για ένα από τα σημαντικότερα καλλιτεχνικά γεγονότα του Πολιτιστικού Έτους της Ελλάδας στην Κίνα, στο πλαίσιο των Ολυμπιακών Αγώνων του 2008. Έχει διευθύνει στις Αίθουσες Συναυλιών Βέρντι της Φλωρεντίας, Βέρντι του Μιλάνου, στο Smetana Hall και το Rudolfinum στην Πράγα, στην Αίθουσα Atheneum στο Βουκουρέστι κ.α.

Έχει συνεργασθεί με διάσημους καλλιτέχνες όπως: Aldo Ciccolini, Paul-Badura Scoda, Κυπριανό Κατσαρή, Shlomo Mintz, Salvatore Accardo, June Anderson, Cheryl Studer, Fazil Say, Ivo Pogorelich,

Lars Vogt, Mischa Maisky, Vadim Repin, Μαρτίνο Τιρίμο, Δημήτρη Σγούρο και άλλους. Από το 1999 έως το 2004 διατέλεσε μόνιμος αρχιμουσικός στην Όπερα της Ανατολικής Σαξωνίας στη Γερμανία.

Από τον Ιούλιο του 2004 έως τον Ιανουάριο του 2011 διατέλεσε Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης, θέτοντας στόχους ριζικά ανανεωμένου προγραμματισμού, διείσδυσης στη διεθνή δισκογραφία και περιοδειών στο εξωτερικό.

Το πρώτο CD της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης σε συνεργασία με την αγγλική εταιρεία NAXOS ήταν μια παραγωγή που εγκαινίασε τη νέα σειρά Greek Classics της μεγάλης δισκογραφικής εταιρείας. Υπό τη διεύθυνση του Μύρωνα Μιχαηλίδη, συμπράττει ο διεθνούς φήμης σαξοφωνίστας Θόδωρος Κερκέζος, σε Α΄ παγκόσμια ηχογράφιση έργων Ελλήνων συνθετών. Τον Φεβρουάριο του 2007, το CD αυτό απέσπασε το βραβείο ποιοτικής δισκογραφίας "Supersonic" του έγκυρου περιοδικού Pizzicato (Λουξεμβούργο). Επίσης, έχει πραγματοποιήσει παραγωγή CD με το Άξιον Εστί του Μίκη Θεοδωράκη, καθώς και ηχογραφήσεις για το Τρίτο Πρόγραμμα με την Εθνική Συμφωνική Ορχήστρα της ΕΡΤ.

Το 2009 κυκλοφόρησε CD της Κρατικής Ορχήστρας Θεσσαλονίκης και του Μύρωνα Μιχαηλίδη, το οποίο περιλαμβάνει αμιγώς ορχηστρικά έργα του σημαίνοντος Ιταλού συνθέτη Ildebrando Pizzetti, μερικά μάλιστα εκ των οποίων σε πρώτη παγκόσμια ηχογράφιση. Το CD αυτό απέσπασε διθυραμβικές κριτικές στον διεθνή τύπο μεταξύ των οποίων και τα πέντε διαπασών στο περιοδικό Diapason, ενώ απέσπασε την τιμητική διάκριση για το έτος 2009 από την Ένωση Ελλήνων Θεατρικών και Κριτικών Μουσικών.

Από τον Μάρτιο του 2012 κυκλοφορεί σε παγκόσμια διανομή από την εταιρεία EMI Classics η ηχογράφιση των *Κοντσέρτων αρ. 3 και 4* του Μπετόβεν με τον διάσημο πιανίστα Άλντο Τσικολίνι και την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης.

Έχει αποσπάσει εξαιρετικές κριτικές για παραγωγές όπερας, συναυλίες και ηχογραφήσεις σε ευρείας κυκλοφορίας έγκριτα περιοδικά, όπως το Diapason, Das Orchester, το Opernwelt, το Fanfare, το Gramophone, και σε μεγάλες εφημερίδες, όπως η Sächsische Zeitung, η Berliner Morgenpost, η Der Tagesspiegel, η Corriere della Sera, La Repubblica, καθώς και τιμητικές διακρίσεις. Σπούδασε πιάνο με τον Δημήτρη Τουφεξή στην Αθήνα και αργότερα σπούδασε Διεύθυνση Ορχήστρας στην Ανώτατη Μουσική Ακαδημία του Βερολίνου (Δίπλωμα Διεύθυνσης Ορχήστρας με Άριστα, 1996) με τον Hans-Martin Rabenstein. Παράλληλα, παρακολούθησε σεμινάρια Διεύθυνσης Ορχήστρας με τον Μιλτιάδη Καρύδη στην Ακαδημία Carl Maria von Weber της Δρέσδης και με τον Simon Rattle (Διευθυντή Φιλαρμονικής του Βερολίνου). Εκτός από τη μουσική μόρφωση απέκτησε και πανεπιστημιακή, αφού είναι πτυχιούχος του Τμήματος Νομικών και Οικονομικών Επιστημών της Νομικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Από τον Φεβρουάριο του 2011 είναι ο Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Εθνικής Λυρικής Σκηνής.

Heejung Park Πιάνο

Η Heejung Park γεννήθηκε στη Νότια Κορέα. Σπούδασε στη Σχολή Καλών Τεχνών του Yewon και της Σεούλ με τους καθηγητές Jaemi Kim και Seunghye Choi. Το 2007 ολοκλήρωσε τις σπουδές της στο Εθνικό Πανεπιστήμιο της Σεούλ με τον καθηγητή Hyungbae Kim και συνεχίζει τις μεταπτυχιακές σπουδές της στη Μουσική Σχολή της Στουτγκάρδης (Stuttgart Musikhochschule) με τον καθηγητή Andrzej Ratusinski και υποτροφία από την Deutscher Akademischer Austausch Dienst (DAAD) και τη λέσχη Ρόταρι της Στουτγκάρδης.

Κατά τη διάρκεια των σπουδών της στη Γερμανία, παρακολούθησε τα σεμινάρια των καθηγητών Dimitri Bashikirov, Vital Magulis, Jura Marlis και Fabio Bidini και συμμετείχε στη Διεθνή Θερινή Ακαδημία Πιάνου στο Freiburg και στο θερινό φεστιβάλ Euro Arts στη Λειψία. Έχει κερδίσει το πρώτο βραβείο στον Εθνικό Διαγωνισμό Μουσικής του Surí, το δεύτερο βραβείο στο διαγωνισμό του Πανεπιστημίου Anyang και το τρίτο βραβείο στο διαγωνισμό του πανεπιστημίου Sejong .

Ως σολίστ η Heejung Park έχει συμπράξει με την Prime Philharmonic Orchestra και τη Gwacheon Philharmonic Orchestra στο Κέντρο Τεχνών της Σεούλ και στα Gunpo Civic Center και Gwacheon Civic Center. Από το 2009 έχει δώσει συναυλίες σε διάφορες πόλεις και χώρους της Γερμανίας, όπως στο Landesmuseum στη Βυρτεμβέργη, στο St. Josefhhaus στο Bad Krozingen, στο Keisersaal στο Freiburg, στο νοσοκομείο Robert-Bosch και αλλού. Από το 2012, έχει εμφανιστεί ως σολίστ με τη φιλαρμονική της Μοράβια στο *Κοντσέρτο για πιάνο αρ. 5* του Μπετόβεν, της Κρακοβίας στο *Κοντσέρτο αρ. 2* του Ραχμάνινοφ και την ορχήστρα Bohuslav Martinu στο *Τριπλό Κοντσέρτο για βιολί, πιάνο και τσέλο* του Μπετόβεν.

21

ΠΑΡ 21 ΦΕΒ | 21:00
Α.Π.Θ. ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ

ΕΡΓΑ ΤΩΝ ΚΟΠΛΑΝΤ, ΜΠΑΡΜΠΕΡ, ΣΤΡΑΒΙΝΣΚΥ

Διεύθυνση ορχήστρας: Cristian Mandeal

Κλαρινέτο: Διονύσης Γραμμένος

Samuel Barber (1910 – 1981):

Adagio για ορχήστρα εγχόρδων (9')

Aaron Copland (1900 – 1990):

Κοντσέρτο για Κλαρινέτο και ορχήστρα εγχόρδων, άρπα και πιάνο (18')

Διάλειμμα

Igor Stravinsky (1872 – 1971):

Σουίτα αρ. 2 από το μπαλέτο Το Πουλί της Φωτιάς (1919) (22')

Samuel Barber (1920-1981)

Adagio για Ορχήστρα Εγχόρδων

Ο Μπάρμπερ είναι μια ξεχωριστή μορφή μεταξύ των Αμερικανών συνθετών. Σπούδασε στο Ινστιτούτο Μουσικής Curtis στη Φιλαδέλφεια, όπου αργότερα δίδαξε ενορχήστρωση και διεύθυνση χορωδίας (1939-42).

Κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας του πήρε διάφορα βραβεία, μεταξύ των οποίων το Βραβείο Ρώμης (1935) για τη *Σονάτα για βιολοντσέλο*. Ως συνθέτης στην αρχή ακολούθησε τη νεοκλασική σχολή. Από το 1940, με το *Κοντσέρτο για βιολί*, υιοθετεί μια νέα τεχνοτροπία, με χαρακτηριστικά τη χρήση πολυτονικότητας και διάφωνης αντίστιξης. Κατόπιν ακολούθησε το δωδεκάφθογγο σύστημα.

Από τα έργα του αναφέρουμε την όπερα *Βανέσσα* (σε λιμπρέτο του Μενόττι), που διηύθυνε σε πρώτη εκτέλεση ο Δημήτρης Μητρόπουλος στη Μετροπόλιταν Όπερα της Νέας Υόρκης στα 1958 και κατόπιν στο Φεστιβάλ του Ζάλτσμπουργκ. Άλλα έργα του για ορχήστρα είναι: δύο συμφωνίες, δύο δοκίμια, ένα κοντσέρτο για βιολί, ένα για βιολοντσέλο, ένα για φλάουτο, όμποε, τρομπέτα και έγχορδα (*caricorn*), επίσης μπαλέτα, μουσική δωματίου κ.λ.π.

Το εξαιρετικό *Adagio για ορχήστρα εγχόρδων*, το δημοφιλέστερο ασφαλώς αμερικανικό έργο, είναι παρμένο από το *Κουαρτέτο εγχόρδων σε σι ελάσσονα* (1936) και δόθηκε σε πρώτη εκτέλεση στις 5 Νοεμβρίου 1938, από την ορχήστρα της Εθνικής Ραδιοφωνικής Εταιρείας (N.B.C.) στις Η.Π.Α. υπό τη διεύθυνση του Τοσκανίνι. Ανήκει στην πρώτη περίοδο της τεχνοτροπίας του συνθέτη και είναι μια σελίδα διαποτισμένη με βαθύ αίσθημα γαλήνης, μακαριότητας και ευλάβειας.

Σόλων Μιχαηλίδης

Aaron Copland (1900-1990)

Κοντσέρτο για Κλαρινέτο και Ορχήστρα Εγχόρδων, Άρπα και Πιάνο

I. *Slowly and expressively - Cadenza*, II. *Rather Fast*

Ο Ααρών Κόπλαντ γεννήθηκε το 1900 στο Μπρούκλιν της Νέας Υόρκης όπου και πέθανε το 1990. Άρχισε να μαθαίνει πιάνο σε ηλικία 11 χρόνων και στα 15 του αποφάσισε να ασχοληθεί με τη σύνθεση. Συνέχισε τις σπουδές του στο Παρίσι με τη Nadia Boulanger.

Από το 1927 δίδαξε σε διάφορες μουσικές σχολές, ενώ παράλληλα ήταν επίσης διευθυντής ορχήστρας και πιανίστας, προωθώντας ιδιαίτερα την αμερικανική μουσική.

Η αναζήτηση χαρακτηριστικών αμερικανικών ιδιωμάτων οδήγησε τον Κόπλαντ στη χρήση στοιχείων της τζαζ, κυρίως στην περίοδο 1920-1930. Μετά ακολούθησε μια φάση πειραματική, έως ότου επιστρέψει σε κάποια απλούστερη, κυρίως τονική μουσική γλώσσα, την οποία εμπλουτίζει συχνά με φολκλωρικά στοιχεία. Μετά το 1945 δείχνει επίσης ενδιαφέρον για τις σύγχρονες τάσεις στη μουσική.

Το 1947, ο διάσημος κλαρινετίστας και τζαζίστας Benny Goodman παρήγγειλε στον Κόπλαντ να γράψει ένα έργο γι' αυτόν. Έτσι, ο συνθέτης γράφει το 1948 το *Κοντσέρτο για κλαρινέτο*, στο οποίο εκτός από τα στοιχεία τζαζ παρουσιάζει επίσης μια ενδιαφέρουσα αντιπαράθεση της ορχήστρας εγχόρδων με το σόλο κλαρινέτο σε συνδυασμό με πιάνο και άρπα.

Γραμμένο σε μια κίνηση, το κοντσέρτο χωρίζεται ωστόσο σε δύο βασικές ενότητες με συνδετικό κρίκο την εκτεταμένη και βέβαια δεξιοτεχνική καντέντσα του σολίστ. Η πρώτη ενότητα είναι ήρεμη και εκφραστική και ακούμε συνεχή διάλογο ανάμεσα στο κλαρινέτο και τα έγχορδα, που εμπλουτίζεται από το γλυκό χρώμα της άρπας. Η δεύτερη ενότητα εξελίσσεται γρήγορα και ζωηρά, όπου κάνει την εμφάνισή του πλέον και το πιάνο, ζωντανεύοντας το παιχνίδι μεταξύ των οργάνων

Evelin Voigtmann

Igor Stravinsky (1872-1971)

Σουίτα αρ. 2 από το μπαλέτο *Το Πουλί της Φωτιάς* (1919)

I. (1.) *Εισαγωγή*, (3.) *Χορός του Πουλιού της Φωτιάς*, (4.) *Παραλλαγές του Πουλιού*, II. (10.) *Η Πριγκίπισσα Κόροβοντ* (Ροντώ – κυκλικός Χορός των πριγκιπισσών), III. (16.) *Δαιμονικός χορός του βασιλιά Καστσέι*, IV. (17.) *Νανούρισμα*, V. (19.) *Φινάλε*.

Ο Στραβίνσκυ έγραψε *Το Πουλί της Φωτιάς* για τα ρωσικά μπαλέτα στο Παρίσι το 1909-10 και έπειτα σχεδίασε τρεις σουίτες: μία το 1911 που παίζεται πολύ σπάνια, μία το 1919 που παίζεται συχνότερα και μία τρίτη το 1945.

Και οι τρεις σουίτες ακολουθούν βασικά την ιστορία του πρίγκηπα Ιβάν, ο οποίος πιάνει σε ένα μαγεμένο δάσος το πανέμορφο Πουλί της Φωτιάς. Ύστερα από παράκληση του Πουλιού, ο Ιβάν το αφήνει και πάλι ελεύθερο και η ανταμοιβή του είναι ένα χρυσό φτερό, το οποίο θα του φέρει βοήθεια αν βρεθεί σε μεγάλο κίνδυνο. Σε κάποιο ξέφωτο, ο Ιβάν βλέπει ένα δέντρο με χρυσά μήλα και σε λίγο εμφανίζονται 12 χαριτωμένες κοπέλες μαζί με μια πεντάμορφη κόρη, ντυμένη με ολόλευκα και χρυσοκέντητα ρούχα. Μαγεμένος από την ομορφιά της, ο Ιβάν εμφανίζεται μπροστά της. Εκείνη όμως τον παρακαλεί να φύγει γρήγορα, διότι βρίσκεται στο βασίλειο του τρομερού μάγου Καστσέι. Αμέσως προβάλλονται μερικά ξωτικά, τα οποία πιάνουν τον Ιβάν για να τον φέρουν στον κύριο τους. Τη στιγμή που ο κακός μάγος θέλει να μεταμορφώσει τον Ιβάν σε ξωτικό, εκείνος θυμάται το φτερό κι έτσι καλεί το Πουλί της Φωτιάς. Με τη φωτεινή του λάμψη και έναν εκθαμβωτικό χορό, το Πουλί παρασύρει όλα τα ξωτικά σε έναν ξέφρενο χορό ώσπου να πέσουν εξουθενωμένα. Τότε προστάζει τον Ιβάν να βρει ένα σεντούκι στη ρίζα του δέντρου, στο οποίο βρίσκεται ένα αυγό με την ψυχή του Καστσέι κλεισμένη. Όταν ο Ιβάν σπάει το αυγό, όλα τα μάγια λύνονται και τα ξωτικά γίνονται και πάλι άνθρωποι. Ζητούν από τον Ιβάν να γίνει ο βασιλιάς τους και εκείνος δέχεται με την πεντάμορφη κοπέλα στο πλευρό του.

Το αρχικό μπαλέτο έχει 19 μέρη, από τα οποία στην 2^η Σουίτα (1919) εμφανίζονται τα εξής: 1. Εισαγωγή, 3. πρελούδιο και χορός του Πουλιού της Φωτιάς, 4. Παραλλαγές του Πουλιού, 10. Η Πριγκίπισσα Κόροβοντ (Ροντώ – κυκλικός Χορός των πριγκιπισσών), 16. Δαιμονικός χορός του βασιλιά Καστσέι, 17. Νανούρισμα, 19. Φινάλε.

Με εκπληκτικό ένστικτο για θέατρο, ο μόλις 27χρονος συνθέτης έγραψε μια εξαιρετικά πολύχρωμη και ορχηστρικά λαμπρή μουσική για το σενάριο του Μιχαήλ Φοκίν, ο οποίος συνδύασε σε αυτό δύο παλιά ρωσικά παραμύθια. Ο Στραβίνσκυ εφάρμοσε μάλιστα μια ιδέα του δασκάλου του, του Ρίμσκυ-Κορσακόφ, να σχετίζει τις ανθρώπινες μορφές με διατονικά θέματα, ενώ σε όλα τα μεταφυσικά πλάσματα έδινε χρωματικά θέματα. Στη διατονική περιοχή ανήκουν επίσης οι ρωσικές λαϊκές μελωδίες, οι οποίες χρησιμοποιούνται στο χορό των πριγκιπισσών (αρ.10) και στον ύμνο του φινάλε (αρ.19). Ο μαγικός κόσμος του Καστσέι σκιαγραφείται σε εμπνευσμένες παραλλαγές του διαστήματος του τριτόνου (= αυξημένη τέταρτη), που εμφανίζονται χαρακτηριστικά στην εισαγωγή (αρ.1) ή στο δαιμονικό χορό (αρ.16).

Evelin Voigtmann

Cristian Mandeal Διεύθυνση ορχήστρας

Η πορεία του Cristian Mandeal ως μαέστρου, στη Ρουμανία και στο εξωτερικό, μετρά περισσότερες από τέσσερις δεκαετίες.

Σπούδασε στο ωδείο Ciprian Porumbescu με ειδίκευση στο Πιάνο και τη Διεύθυνση Ορχήστρας και μαθήτευσε πλάι σε σπουδαίους καθηγητές όπως τους Alexandru Pașcanu (Αρμονία), Liviu Comes και Dinu Ciocan (Αντίστιξη), Nicolae Beloiu (Ενορχήστρωση) και Alexandru Velehorsch (Διεύθυνση Ορχήστρας). Ανέλαβε την πρώτη του θέση ως βοηθός μαέστρου στην Όπερα της Ρουμανίας στο Βουκουρέστι (1974-77) και αργότερα θήτευσε ως μαέστρος στη Φιλαρμονική του Târgu Mureș (1977-80), της Cluj-Napoca και του Βουκουρεστίου (1987-2009). Υπήρξε Καλλιτεχνικός Διευθυντής του George Enescu International Festival and Competition το 2001 και 2003.

Ως μαέστρος και γενικός διευθυντής (1991 – 2009), ανέβασε το επίπεδο της Φιλαρμονικής George Enescu, αφήνοντας παρακαταθήκη μια ορχήστρα ευρωπαϊκού επιπέδου και έναν σημαντικό οργανισμό για τη Ρουμανία, αναγνωρισμένο στο εσωτερικό της χώρας και το εξωτερικό.

Ο Mandeal έχει διευθύνει εκατοντάδες συναυλίες στις τέσσερις ηπείρους, σε 35 χώρες και 31 πρωτεύουσες. Ήταν καλεσμένος σε πολυάριθμα διεθνή φεστιβάλ, διέυθυνε σε φημισμένους συναυλιακούς χώρους, μαζί με ορισμένους από τους πιο καταξιωμένους σολίστες.

Υπήρξε Καλλιτεχνικός Διευθυντής της Northern Israeli Orchestra στη Χάιφα, στη Basque National Orchestra του Σαν Σεμπαστιάν, Principal Conductor της Haydn Orchestra, Principal Guest Conductor της ορχήστρας του Hallé στο Μάντσεστερ – ο πρώτος που κατείχε αυτόν τον τίτλο στα 150 χρόνια ιστορίας της ορχήστρας – στη Φιλαρμονική του Βελιγραδίου και της Κοπεγχάγης.

Έχει διευθύνει περισσότερες από 60 πρεμιέρες έργων από Ρουμάνους και άλλους συνθέτες και έχει συμβάλει στην προώθηση του έργου του George Enescu, του οποίου η μουσική τον καταξίωσε σε διεθνές επίπεδο. Επιπλέον, έχει ηχογραφήσει για το ραδιόφωνο στη Ρουμανία (Radio România), τη Γερμανία (Südwest Deutscher Rundfunk, Baden Baden), την Αγγλία (BBC Radio 3), και τη Σλοβενία (Radiotelevizija Slovenija, Ljubljana). Μεταξύ των 25 CD που έχει ηχογραφήσει, περιλαμβάνονται ολοκληρωμένα τα ορχηστρικά έργα του George Enescu και του Μπραμς, για την επέτειο των 100 χρόνων από το θάνατο του συνθέτη.

Έχει συμβάλει στην εκπαίδευση και την ενθάρρυνση νέων μουσικών και έχει παραδώσει σεμινάρια (master classes) στα πανεπιστήμια Bloomington και Rutgers στις Η.Π.Α., στη Royal Northern Academy of Music του Μάντσεστερ και στο Tokyo College of Music.

Ο Cristian Mandeal έχει τιμηθεί με πολλά βραβεία και διακρίσεις και είναι επίτιμος πολίτης της πόλης Μπρασόβ και Επίτιμος Διδάκτορας της Μουσικής Ακαδημίας της Cluj-Napoca της Ρουμανίας.

Foto: Marco Borggreve

Διονύσης Γραμμένος Κλαρινέτο

Ο Διονύσης Γραμμένος ξεκίνησε την διεθνή του σταδιοδρομία με το Α΄ Βραβείο στον Πανευρωπαϊκό διαγωνισμό «Eurovision Young Musicians 2008» στη Βιέννη και τον τίτλο του «Καλύτερου Νέου Ευρωπαίου Μουσικού». Η μουσική του ευφυΐα και η δεξιοτεχνία του έχουν κερδίσει σημαντικές κριτικές διεθνώς, κατατάσσοντάς τον στις πρώτες θέσεις παγκοσμίως.

Έχει συμπράξει με ορχήστρες όπως η Vienna Symphony Orchestra, Norwegian Radio Symphony Orchestra, Vienna Radio Symphony Orchestra, Qatar Philharmonic Orchestra και Lucerne Festival Strings, ενώ εμφανίζεται ως σολίστ σε διάσημες αίθουσες και φεστιβάλ όπως Amsterdam Concertgebouw, Vienna Konzerthaus, Kölner Philharmonie, Auditorium Nacional de Musica de Madrid, Barbican London, Auditorium Musée du Louvre, St. Petersburg Philharmonic Hall, Rheingau Festival και Wiener Festwochen μεταξύ άλλων.

Στη μουσική δωματίου συνεργάζεται τακτικά με το Berlin Philharmonia Quartett, που αποτελείται από τα κορυφαία έγχορδα της Φιλαρμονικής Ορχήστρας του Βερολίνου.

Έχει τιμηθεί με το Διεθνές Βραβείο «Leonardo da Vinci», το οποίο απονέμεται σε σημαντικές προσωπικότητες των γραμμάτων και των τεχνών, καθώς και με το Χρυσό Μετάλλιο της Πόλεως των Αθηνών για την προσφορά του στη μουσική.

Ο Γραμμένος έκανε το ντεμπούτο του ως μαέστρος, σε ηλικία μόλις 21 ετών, με τη Vienna Chamber Orchestra. Έκτοτε έχει διευθύνει ορχήστρες όπως η Deutsche Staatsphilharmonie Rheinland - Pfalz, Sinfonia Filandia Jyväskylä και St. Michael Strings.

Πρόσφατα υπέγραψε το πρώτο του δισκογραφικό συμβόλαιο στο Παρίσι με τη Naive Classique και ο πρώτος του δίσκος, με την Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας της Βιέννης και τον Ari Rasilainen, σε κοντσέρτα Nielsen, Spohr και Debussy, βρίσκεται σε κυκλοφορία.

Από το 2010, είναι ο καλλιτεχνικός διευθυντής του Corfu Festival of Arts.

28

ΠΑΡ 28 ΦΕΒ | 21:00
Α.Π.Θ. ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ

ΕΡΓΑ ΤΩΝ ΡΑΒΕΛ, ΣΑΙΝ-ΣΑΝΣ, ΝΤΕΜΠΙΣΥ

Διεύθυνση ορχήστρας: Ronald Zollman

Πιάνο: Jan Simon

Maurice Ravel (1875 – 1937):

Ma Mère l'Oye (Η μητέρα μου η χήνα), Σουίτα (20')

Camille Saint – Saëns (1835-1921):

Κοντσέρτο αρ. 2 σε Σολ – Ελάσσονα για πιάνο και ορχήστρα (25')

Διάλειμμα

Claude Debussy (1862 – 1918):

Το απόγευμα ενός φαύνου – Πρελούδιο (10')

Camille Saint – Saëns (1835-1921):

Συμφωνία αρ. 2 σε Λα – Ελάσσονα, έργο 55 (24')

Maurice Ravel (1875-1937)

Ma Mère l'Oye (Η μητέρα μου η χήνα), Σουίτα

I. Pavane de la belle au bois dormant (Παβάνα της Ωραίας Κοιμωμένης), II. Petit poucet (κοντορεβουθούλης), III. Laideronnette, impératrice des pagodes (Η Ασχημούλα Βασίλισσα της Παγόδας), IV. Les entretiens de la belle et de la bête (Η συζήτηση της Πεντάμορφης με το Τέρασ), V. Le jardin féerique (Ο μαγικός κήπος)

Η σουίτα *Ma Mère l'Oye* γράφτηκε αρχικά το 1908 για πιάνο. Το 1912 μεταγράφηκε για ορχήστρα. Η διασκευή αυτή δείχνει την απaráμιλλη επιτηδειότητα του Ραβέλ να μεταφέρει στην ορχήστρα απλές μελωδίες για πιάνο χωρίς να αλλοιώνεται η μουσική εικόνα. Είναι τόσο σοφή η εκλογή των ηχοχρωμάτων και παράγει τέτοιο αποτέλεσμα, ώστε δύσκολα μπορεί να πιστέψει κανείς ότι το έργο δεν γράφτηκε εξ αρχής για ορχήστρα.

Η σουίτα *Ma Mère l'Oye* είναι η γεμάτη αφέλεια απεικόνιση παραμυθιών σαν νανουρίσματα από τα παιδικά μας χρόνια. Το *Χορό της Πεντάμορφης* στο δάσος με τη δροσερή του έμπνευση και τη συγκινητική απλότητα ακολουθεί η χαριτωμένη περιγραφή των φόβων του *Κοντορεβουθούλη*. Στη συνέχεια μια κωμική σκηνή μιμείται τη συναυλία που δίνουν προς τιμήν της *Ασχημούλας Βασίλισσας της Παγόδας* οι υπήκοοί της, παίζοντας «θεόρβες» καμωμένες από τσόφλια καρυδιού και βιολιά από τσόφλια αμυγδάλων. Τέλος, οι στιγμές της αφροντισιάς της *Πεντάμορφης*, η τρομάρα της μπροστά στο θηρίο και το θαύμα της μεταμόρφωσής του, δίνουν αφορμή να ακουστεί το γοητευτικό εκείνο βαλς, πριν από τον *Μαγικό κήπο*, μέσα στον οποίο η ωραία κοιμωμένη ξυπνά από τον ύπνο της με το φίλημα του πρίγκιπα.

Γιώργος Θυμής

Camille Saint-Saëns (1835-1921)

Κοντσέρτο αρ. 2 σε σολ-ελάσσονα για πιάνο και ορχήστρα

I. Andante sostenuto, II. Allegro scherzando, III. Presto

✿ Το δεύτερο Κοντσέρτο για πιάνο γράφτηκε σε μόλις 17 μέρες τον Απρίλη του 1868 κατά παράκληση του μεγάλου Ρώσου πιανίστα και συνθέτη Άντον Ρουμπιστάιν και δόθηκε σε πρώτη εκτέλεση τον επόμενο μήνα με σολίστ τον ίδιο το συνθέτη, ενώ ο Ρουμπιστάιν διηύθυνε την ορχήστρα του Παρισιού.

Το έργο δεν ακολουθεί την ορθόδοξη φόρμα του κοντσέρτου. Το πρώτο μέρος είναι αργό και ακολουθούν τα δύο γρήγορα. Το 2^ο Κοντσέρτο σε σολ-ελάσσονα αρχίζει με μια ελεύθερη εισαγωγή, σαν αυτοσχεδιασμό, από το πιάνο σόλο και κατόπιν μπαίνουμε στο κύριο θέμα, που εκθέτει το πιάνο με συνοδεία της ορχήστρας. Ο χαρακτήρας της πρώτης αυτής κίνησης είναι σαφώς ρομαντικός. Το σκέρτσο που ακολουθεί είναι παιχνιδιάρικο, χαριτωμένο, πνευματώδες. Το τελευταίο μέρος είναι μια συναρπαστική κίνηση με κάποια συγγένεια προς τη ρυθμική μιας ταραντέλλας.

Αυτό το Κοντσέρτο αποτελεί σημείο κορύφωσης στην δημιουργική καριέρα του 33χρονου συνθέτη.

Σόλων Μιχαηλίδης

Claude Debussy (1862-1918)

Το απομεινόμενο ενός φαύνου - Πρελούδιο

✿ Στα 1892 ο Ντεμπυσσύ είχε αποφασίσει να γράψει μουσική πάνω στο ποίημα του Μαλλαρμέ «*Το απόγευμα ενός Φαύνου*». Η μουσική θα περιελάμβανε ένα πρελούδιο, ένα ιντερλούδιο και ένα τελικό κομμάτι. Από αυτά όμως μόνο το πρελούδιο τελείωσε ύστερα από δύο χρόνια και η πρώτη εκτέλεση έγινε στην Εθνική Εταιρεία στις 22 Δεκεμβρίου 1894, υπό τη διεύθυνση του Gustave Doret. Το έργο έγινε δεκτό, αλλά με διχασμένες αντιδράσεις κυρίως από τους ειδικούς.

Το Πρελούδιο είναι ένα από τα σημαντικότερα συμφωνικά και πιο χαρακτηριστικά έργα της τεχνοτροπίας του μεγάλου Γάλλου εμπρεσιονιστή. Όλη η μαγεία, η γοητεία της ανέρχεται ατμόσφαιρας, η λεπτεπίλεπτη μελωδική γραμμή, η πρωτότυπη - για την εποχή - και υποβλητική αρμονική γλώσσα, το ανάλαφρο, σχεδόν αδιόρατο, ρυθμικό υποβάσταγμα και γενικά, η υπερευαίσθητη ηχητική συγκρότηση του συνόλου που χαρακτηρίζουν τη μουσική του Ντεμπυσσύ, βρίσκονται ανάγλυφα στο συμφωνικό αυτό πρελούδιο. Με τη θαυμαστή χρήση των χρωμάτων της ορχήστρας δημιουργείται μια συμφωνική εικόνα, που ξετυλίγεται σχεδόν «οπτικά» μπροστά μας.

Από την πρώτη ανέρχεται φράση του φλάουτου βρισκόμαστε ήδη μέσα σε μια υποβλητική ατμόσφαιρα υπό το κράτος της ιδιότυπης, αλλά γοητευτικής συμφωνικής αφήγησης.

Σόλων Μιχαηλίδης

Camille Saint-Saëns (1835-1921)

Συμφωνία αρ. 2 σε λα-ελάσσονα, έργο 55

I. Adagio marcato – Allegro appassionato, II. Adagio, III. Scherzo. Presto, IV. Prestissimo

✿ Η 2^η Συμφωνία του Σαιν-Σανς, την οποία ο συνθέτης έγραψε σε ηλικία 24 ετών, παρουσιάζει επιδράσεις από άλλους συνθέτες, όπως των Χάυντν, Μέντελσον ή Μπραμς. Εμφανίζει όμως και νεωτερικότητα στοιχεία και πιο συγκεντρωμένη οργάνωση του υλικού, σε σχέση με τη 1^η Συμφωνία του. Ο Σαιν-Σανς αφιέρωσε τη 2^η Συμφωνία στον μαέστρο Ζυλ Παντελού (Jules Pasdeloup), ο οποίος και διηύθυνε την πρεμιέρα του έργου το 1860 στην Αίθουσα Πλεγιέλ στο Παρίσι.

Η 2^η Συμφωνία σε λα-ελάσσονα εξελίσσεται σε τέσσερα μέρη, ακολουθώντας τα κλασικά δεδομένα. Το α' μέρος ξεκινάει με μια αρκετά 'δραματική' αργή εισαγωγή, όπου η ακολουθία τρίτων προμηνύει το κύριο θέμα του γρήγορου τμήματος, το οποίο αρχίζει με ένα fugato. Αλλαγή της διάθεσης επιδιώκεται με το δεύτερο θέμα, ωστόσο επικρατεί μια γεμάτη ένταση έκφραση σε όλο το α' μέρος, το οποίο αναπτύσσεται με αρκετή ελευθερία.

Το β' μέρος, ένα σύντομο Adagio, παρουσιάζει τρυφερή διάθεση με μια χροιά μελαγχολίας και θυμίζει την διαύγεια του Μέντελσον. Το γ' μέρος είναι ένα Σκέρτσο, το οποίο ωστόσο δεν ακολουθεί τα συνηθισμένα πρότυπα. Αρχίζει με ένα δραματικό τμήμα και συνεχίζει με μια ήρεμη και ευγενική ενότητα με ένα νέο θέμα. Η παράλειψη της επανάληψης του αρχικού τμήματος δημιουργεί αυτή την ασυνήθιστη για σκέρτσο δομή, αποτελούμενη από δύο εντελώς αντίθετες ενότητες.

Η συμφωνία ολοκληρώνεται με ένα ζωνρό και ανάλαφρο ρόντο, το οποίο θυμίζει Μέντελσον και λίγο Μπραμς. Η 2^η Συμφωνία του Σαιν-Σανς δείχνει ξεκάθαρα την αρτιότητα του συνθέτη στην μεταχείριση μιας ορχήστρας, καθώς και την τάση του να ξεφύγει από τα δεδομένα. Όλα αυτά βέβαια θα γίνουν πιο χαρακτηριστικά στην μετέπειτα εξέλιξη του μεγάλου Γάλλου συνθέτη.

Evelin Voigtmann

Foto: Raphael Oleg

Ronald Zollman Διεύθυνση ορχήστρας

“...Master performer of these pages and of so many other ones of the music of our time as much as of all times.”

Henri Dutilleux (Brussels February 15th, 2007)

Από το Carnegie Hall της Νέας Υόρκης μέχρι την Όπερα του Σίδνεϋ και δια μέσου του Concertgebouw στο Άμστερνταμ, του Salle Pleyel στο Παρίσι, του Suntory Hall στο Τόκιο και το Μέγαρο της Φιλαρμονικής του Βερολίνου, οι λάτρεις της μουσικής έχουν εξοικειωθεί με το όνομα του Ronald Zollman.

Ο νυν Principal Guest Conductor της Συμφωνικής Ορχήστρας της Ραδιοφωνίας της Τσεχίας στην Πράγα, γεννήθηκε στην Αμβέρσα (Βέλγιο), όπου άρχισε τη μουσική του εκπαίδευση στην ηλικία των τεσσάρων ετών. Αργότερα έγινε μαθητής του Igor Markevitch και της Nadia Boulanger στη Γαλλία, καθώς και του Hans Swarowsky και του Franco Ferrara στην Αυστρία και την Ιταλία.

Από την αρχή της πορείας του, η καριέρα του εξελίχθηκε ταχύτατα. Διέυθυνε σημαντικές ορχήστρες σε όλο τον κόσμο, όπως: Συμφωνική Ορχήστρα του BBC, την Orchestre de la Suisse Romande, τη Residentie Orchestra, την Orchester des Hessischen Rundfunks, τη Scottish Chamber Orchestra, τις ορχήστρες του Σαν Ντιέγκο, του Σίδνεϋ, της Σανγκάης, του Τόκιο, της Σουηδικής Ραδιοφωνίας, τη Bamberger Symphoniker

Εδιμβούργου, του Flanders, στο Warsaw Autumn, στο

και πολλές άλλες. Ήταν επίσης καλεσμένος σε σημαντικά φεστιβάλ όπως του Παρίσι, στο Gulbenkian στη Λισαβόνα, στο Λονδίνο κ.ά.

Ο Zollman έχει δραστηριοποιηθεί και στο πεδίο της όπερας και της σύγχρονης μουσικής. Έχει διευθύνει αρκετά οπερετικά έργα, όπως στην Όπερα των Βρυξελλών (*Don Giovanni*, *Così fan Tutte*, *La Bohème*, *Albert Herring* και *A Rake's Progress*) και στην English National Opera (*La Traviata*) στην Όπερα της Σκωτίας (*The Turn of the Screw*). Για το BBC έχει ηχογραφήσει το *Der Prinz von Homburg* του Henze, ενώ ο *Don Giovanni* που διηύθυνε για το φεστιβάλ του Banff του Καναδά θεωρήθηκε το σημαντικότερο γεγονός της εκδήλωσης. Στις Η.Π.Α. είναι γνωστός για τις γαλλικές ρομαντικές όπερες που διηύθυνε στην Όπερα της Ιντιάνα, όπως τις *Manon*, *Cendrillon*, *Ρωμαίος και Ιουλιέτα*. Αναφορικά με τη σύγχρονη μουσική, έχει συμπράξει αρκετές φορές με τη London Sinfonietta και μετά από πρόσκληση του Pierre Boulez, έχει διευθύνει το Ensemble InterContemporain στο Παρίσι και σε περιοδείες.

Από το 1989 έως το 1993, ο Zollman ήταν Μουσικός Διευθυντής της Εθνικής Ορχήστρας του Βελγίου, θέση την οποία αργότερα ανέλαβε στη Φιλαρμονική Ορχήστρα UNAM της πόλης του Μεξικού. Το Σεπτέμβριο του 2002 ανέλαβε τη Μουσική Διεύθυνση και τη θέση του Πρώτου Μαέστρου της Northern Israel Symphony στη Χάιφα και από το 2009 έως το 2013 ήταν διευθυντής Ορχηστρικών Σπουδών στο Carnegie Mellon School of Music στο Πίτσμπουργκ και Μουσικός Διευθυντής της αντιστοίχης φιλαρμονικής ορχήστρας. Τα τελευταία χρόνια ο Ronald Zollman πρόσθεσε αρκετά CD στη δισκογραφία του: μετά τη ζωντανή ηχογράφιση της *Πρώτης Συμφωνίας* του Μάλερ με την Jeunesses Musicales World Orchestra, στο Βερολίνο, ηχογράφησε επίσης με την Εθνική Ορχήστρα της Καταλονίας, τη Basler Sinfonie Orchester, τη Zürcher Kammerorchester, τη Northern Sinfonia, τη Swedish Chamber Orchestra, με την UNAM και τη Φιλαρμονική Ορχήστρα της Τσεχίας. Ηχογράφησε επίσης τη μουσική της ταινίας *Le Maître de Musique*, η οποία βραβεύτηκε για τη μουσική της επένδυση.

Το Μάιο του 2007, ο Zollman έκανε το ντεμπούτο του με την Orchestre de Paris στο Salle Pleyel στη συναυλία αφιέρωμα στη μνήμη του Mstislav Rostropovich. Το καλοκαίρι του 2008 διηύθυνε την Orchestra Academica του φεστιβάλ Campros do Jordao στη Βραζιλία μαζί με τον Kurt Masur. Τον Απρίλιο του 2010 έκανε το ντεμπούτο του στο Carnegie Hall της Νέας Υόρκης και τον Απρίλιο του 2011 διηύθυνε για πρώτη φορά στο Kennedy Centre της Ουάσινγκτον. Τα μελλοντικά του σχέδια περιλαμβάνουν συναυλίες στη Σουηδία, την Ισπανία, τη Γαλλία, το Μεξικό, την Κίνα και τις Η.Π.Α.

Foto: Khalil Baalbaki

Jan Simon Πιάνο

Ο Jan Simon άρχισε να παίζει πιάνο στην ηλικία των 7 ετών, υπό την καθοδήγηση του πιανίστα και μαέστρου πατέρα του, Ladislav Simon. Ο Simon σπούδασε στη Μουσική Ακαδημία της Πράγας με την Valentina Kameníková και αργότερα με τον καθηγητή Ivan Moravec. Συνέχισε τις σπουδές του με τον Homero Francesch στη Ζυρίχη και στη Μουσική Ακαδημία του Lübeck με τον James Tocco, όπου και δίδαξε αργότερα.

Κατά τη διάρκεια των σπουδών του διακρίθηκε σε αρκετούς διαγωνισμούς της Τσεχίας, ενώ αργότερα απέσπασε βραβεύσεις στο διαγωνισμό Σοπέν στη Mallorca το 1985, στο Spring Festival Competition της Πράγας το 1988, στο διαγωνισμό William Kappel στις Η.Π.Α. το 1990 και στο διαγωνισμό Queen Elisabeth στις Βρυξέλλες το 1991.

Ο Simon έχει συνεργαστεί με διεθνώς αναγνωρισμένους ορχήστρες, όπως τη Συμφωνική Ορχήστρα του BBC και της Βαλτιμόρης, τη Φιλαρμονική της Τσεχίας και της Πράγας, την Orchestra der Beethovenhalle Bonn, την Prague Radio Symphony Orchestra, την Orchester National de Belgique, τη Συμφωνική Ορχήστρα FOK της Πράγας, την Ταϊπέι City Symphony Orchestra, και άλλες. Έχει συμπράξει με σημαντικούς μαέστρους, όπως τους Vladimír Válek, Marc Soustrot, Jiří Bělohlávek, Charles Olivieri-Munroe, Libor Pešek, Woldemar Nelson, Ole Kristian Ruud, Martin Turnovský, Leoš Svárovský, Ronald Zollman και άλλους. Έχει παίξει στις περισσότερες ευρωπαϊκές χώρες, αλλά και στις Η.Π.Α., το Μεξικό, τον Καναδά, την Αυστραλία, την Αίγυπτο, την Ιαπωνία, την Κίνα και την Ταϊβάν και σε πολλά φεστιβάλ.

Έχει δώσει ρεσιτάλ με τον τσελίστα Wolfgang Emanuel Schmidt, ενώ έχει συμπράξει και με τους Josef Suk και Václav Hudeček. Ο Simon έχει ηχογραφήσει για την Supraphon Records, BMG Ariola, Radioservis και τη δισκογραφική Clarton. Η ηχογράφησή του τον Ιανουάριο του 1996 των *Κοντσέρτων για Πιάνο* του Schulhoff (με την Prague Radio Symphony Orchestra και τον Vladimír Válek) βραβεύτηκε με το Classical Award 95 MIDEM στις Κάννες. Η πρόσφατη ηχογραφημένη δουλειά του αφορά τα *Κονσέρτα για Πιάνο* του J.V. Tomaschek για τη δισκογραφική Supraphon υπό τη μουσική διεύθυνση του Vladimír Válek. Το 1994 ο Simon έγινε τακτικός συνεργάτης της Τσεχικής Ραδιοφωνίας (soloist in residence) και ήταν ο νεότερος δημιουργός σε αυτή τη θέση στην ιστορία του οργανισμού.

Διετέλεσε Εκτελεστικός Διευθυντής της Prague Radio Symphony Orchestra για την περίοδο 2001 – 2012. Το 2012 ο Simon έγινε Εκτελεστικός Διευθυντής στο Czech Radio Centre for Artistic Ensembles and Competitions.

Θεσσαλονίκη και κλασική μουσική φέρνουν ασυναίσθητα στο μυαλό την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης. Τα τελευταία πενήντα χρόνια η Κ.Ο.Θ. είναι ένα από τα πιο αντιπροσωπευτικά, εξαγωγίμα προϊόντα της πόλης και ένα από τα δύο σημαντικότερα συμφωνικά σχήματα της χώρας. Η Κ.Ο.Θ. έχει κατορθώσει να εντάξει την κλασική μουσική στην καθημερινότητα της πόλης με εκπαιδευτικά προγράμματα, εβδομαδιαίες συναυλίες, αλλά και διεθνείς δισκογραφικές παραγωγές. Ιδρύθηκε το 1959 από τον Σόλωνα Μιχαηλίδη και στα χρόνια που πέρασαν, μαέστροι με διεθνή καταξίωση έχουν αναλάβει την καλλιτεχνική της διεύθυνση, ενώ παράλληλα μεγάλα ονόματα, γνωστά στο διεθνές μουσικό στερέωμα, συνέπραξαν μαζί της. Σήμερα η Κ.Ο.Θ. αριθμεί 110 μουσικούς και καλλιτεχνικούς διευθυντές της είναι ο Αλέξανδρος Μυράτ.

Εκτός από τις τακτικές συναυλίες της, οι οποίες παρουσιάζονται σε εβδομαδιαία βάση στην πόλη της Θεσσαλονίκης, η ορχήστρα έχει επενδύσει και σε αξιόλογα και πρωτότυπα προγράμματα, που συνδυάζουν περισσότερες από μια τέχνες ή είδη μουσικής, όπως την συνοδεία ταινιών βωβού κινηματογράφου, παραγωγές όπερας και μπαλέτου, συναυλίες συμφωνικού ροκ, συναυλίες σε ασυνήθιστους χώρους. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσονται και συναυλίες κοινωνικού χαρακτήρα για ευπαθείς ομάδες του πληθυσμού, εμφανίσεις σε φυλακές, νοσοκομεία, σχολεία και σε διάφορα κοινωνικά ιδρύματα.

Σαν συνέχεια της εκπαιδευτικής της παράδοσης, πραγματοποιούνται κάθε χρόνο προγράμματα, που στόχο έχουν την διάδοση της κλασικής μουσικής στις νεότερες γενιές. Ένα από αυτά είναι η πολιτική της «ανοιχτής πρόβας», όπου σχολεία από όλη την πόλη και την περιφέρεια έχουν την δυνατότητα να παρακολουθήσουν πρόβες των συναυλιών, να συνομιλήσουν με τους μουσικούς και να γνωρίσουν από κοντά τα όργανα της ορχήστρας. Μέρος της εκπαιδευτικής της δραστηριότητας αφιερώνεται στην ανάδειξη νέων ταλέντων, με διαγωνισμούς νέων καλλιτεχνών, στους οποίους προσφέρεται η δυνατότητα σύμπραξης με την ορχήστρα στα πρώτα βήματα της καλλιτεχνικής τους πορείας.

Πρωτοπορώντας στον ελληνικό χώρο, τα τελευταία χρόνια η Κ.Ο.Θ. συνεργάζεται με διεθνούς κύρους δισκογραφικές εταιρείες, όπως οι NAXOS, EMI, BIS σε ηχογραφήσεις με σπάνια και ξεχωριστά έργα, που αποσπών εξαιρετικές κριτικές και βραβεία τόσο στην Ελλάδα, όσο και στο εξωτερικό.

Η Κ.Ο.Θ. πραγματοποιεί συναυλίες σε ολόκληρη την Ελλάδα. Κάθε χρόνο το πρόγραμμά της περιλαμβάνει περιοδείες και εμφανίσεις στην περιφέρεια και στα μεγάλα αστικά κέντρα, ενώ σταθερή είναι η παρουσία της στα μεγάλα μουσικά φεστιβάλ της χώρας. Τα τελευταία χρόνια έχει ταξιδέψει και στο εξωτερικό, πραγματοποιώντας συναυλίες σε Γαλλία, Ιταλία, Γερμανία, Τσεχία, Κύπρο και Κίνα.

Με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης έχουν συμπράξει κατά καιρούς σημαντικοί καλλιτέχνες και μαέστροι, γεγονός που επιβεβαιώνει ότι θεωρείται και στο εξωτερικό ένα από τα αξιόλογα σχήματα συμφωνικής μουσικής.

Από το 2007 η Κ.Ο.Θ. διαθέτει την Αίθουσα «Σόλων Μιχαηλίδης», επί της Λεωφόρου Νίκης, στην οποία πραγματοποιούνται συναυλίες μουσικής δωματίου και άλλες εκδηλώσεις.

ΟΙ ΜΟΥΣΙΚΟΙ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

Καλλιτεχνικός Διευθυντής
Αλέξανδρος Μυράτ

Α' ΒΙΟΛΙΑ

Εξάρχοντες

Σίμος Παπάνας
Αντώνης Σουσαμάογλου

Κορυφαίοι Α'

Γιώργος Πετρόπουλος
Θοδωρής Πατσαλίδης

Tutti

Ευάγγελος Παπαδημήτρης
Εύη Δελφίνοπούλου
Κρυστάλλης Αρχοντής
Γιώργος Κανδυλίδης
Ανδρέας Παπανικολάου
Γκρέτα Παπά
Μαρία Σπανού
Ευτυχία Ταλακούδη
Χριστίνα Λαζαρίδου
Γιώργος Γαρυφαλλάς
Έκτορας Λάππας
Στράτος Κακάμπουρας
Ραΐσα Εφίμοβα

Β' ΒΙΟΛΙΑ

Κορυφαίοι Α'

Ανθούλα Τζίμα

Κορυφαίοι Β'

Αλκίτας Τζιαφέρης
Ντέιβιντ-Αλεξάντερ Μπόγκοραντ

Tutti

Μίμης Τοπσιδής
Θανάσης Θεοδωρίδης
Δέσποινα Παπαστεργίου
Isabelle Both
Ευαγγελία Κουζώφ
Πόπη Μυλαράκη
Ελευθέριος Αδαμόπουλος
Μαρία Εκλεκτού
Γιώργος Κουγιουμτζόγλου
Μικέλ Μιχαηλίδης
Ίγκορ Σελαμαζιδής
Ίγγα Συμονίδου
Αναστασία Μισυρή
Νίκος Τσανακάς
Ιρέν Τοπούρια

ΒΙΟΛΕΣ

Κορυφαίοι Α'

Νεοκλής Νικολαΐδης
Χαρά Σεϊρά

Κορυφαίοι Β'

Αντώνης Πορίκης
Αλεξάνδρα Βόλτσιπ

Tutti

Φελίτσια Ποπίκα
Ειρήνη Παραλίκα
Χρήστος Βλάχος
Κατερίνα Μητροπούλου
Βιολέτα Θεοδωρίδου
Δημήτρης Δελφινόπουλος
Ρόζα Τερζιάν
Δημοσθένης Φωτιάδης
Παύλος Μεταξάς
Θανάσης Σουργκούνης

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΑ

Κορυφαίοι Α'

Βασίλης Σαΐτης
Απόστολος Χανδράκης
Ντμίτρι Γκουντίμοβ

Κορυφαίοι Β'

Λίλα Μανώλα

Tutti

Βικτωρ Δάβαρης
Δημήτρης Πολυζωΐδης
Γιάννης Στέφος
Χρήστος Γρίμπας
Μαρία Ανισέγκου
Δημήτρης Αλεξάνδρου
Ιωάννα Κανάτσου
Ζόραν Στέπιτς

ΚΟΝΤΡΑΜΠΑΣΑ

Κορυφαίοι Α'

Χαράλαμπος Χειμαριός

Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Χατζής
Ηρακλής Σουμελιδής

Tutti

Ελένη Μπουλασίκη
Ειρήνη Παντελίδου
Λεωνίδα Κυρίδης
Μιχάλης Σαπουντζής
Γιώργος Πολυχρονιάδης
Αγάπη Παρθενάκη

ΦΛΑΟΥΤΑ

Κορυφαίοι Α'

Νικόλαος Δημόπουλος
Όθωνας Γκόγκας

Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Ανισέγκος
Μάλαμα Χατζή

Tutti

Νίκος Κουκής

ΟΜΠΟΕ

Κορυφαίοι Α'

Δημήτρης Καλπαξιδής
Ρόζα Τερζιάν

Κορυφαίοι Β'

Γιάννης Τσόγιας-Ραζάκοβ
Παναγιώτης Κουγιουμτζόγλου

ΚΛΑΡΙΝΕΤΑ

Κορυφαίοι Α'

Κοσμάς Παπαδόπουλος
Χρήστος Γραονίδης

Κορυφαίοι Β'

Αλέξανδρος Σταυριδής
Tutti
Βασίλης Καρατζίβας

ΦΑΓΚΟΤΑ

Κορυφαίοι Α'

Γιώργος Πολίτης

Κορυφαίοι Β'

Κώστας Βαβάλας
Μαρία Πουλιούδη
Tutti
Μαλίνα Ηλιοπούλου

ΚΟΡΝΑ

Κορυφαίοι Α'

Τραϊανός Ελευθεριάδης

Κορυφαίοι Β'

Βασίλης Βραδέλης
Παντελής Φεϊζός

Tutti

Δημήτρης Δεσποτόπουλος
Νικόλαος Μήτρος

ΤΡΟΜΠΕΤΣ

Κορυφαίοι Α'

Σπύρος Παπαδόπουλος
Γρηγόρης Νέτακας

Κορυφαίοι Β'

Γιώργος Λασκαριδής
Tutti
Δημήτρης Κουρατζίνος

ΤΡΟΜΠΟΝΙΑ

Κορυφαίοι Α'

Φιλήμων Στεφανίδης
Αθανάσιος Ντώνης

Κορυφαίοι Β'

Φώτης Δράκος
Κορυφαίοι Β'
Tutti
Ευάγγελος Μπαλάς

ΤΟΥΜΠΑ

Κορυφαίοι Β'

Γιώργος Γωνιακούδης
Παύλος Γεωργιάδης

ΤΥΜΠΑΝΑ

Κορυφαίοι Α'

Δημήτρης Βίττης
Βλαντιμίρ Αφανάσιεβ

ΚΡΟΥΣΤΑ

Tutti

Ελευθέριος Αγγουριδάκης
Ντέλια Μιχαηλίδου

ΑΡΠΑ

Κορυφαίοι Α'

Κατερίνα Γίμα

ΠΙΑΝΟ

Κορυφαίοι Α'

Μαριλένα Λιακοπούλου

Έφορος Κ.Ο.Θ.: Ελένη Μπουλασίκη

Βοηθός Εφόρου: Εύη Δελφίνοπούλου

Σ.Μ.Υ.Κ.Ο.Θ.:

Λ. Νίκης 73, 54622

Τηλ. 2310 257900 (εσωτ. 842)

* Οι μόνιμοι μουσικοί της Κ.Ο.Θ. αναφέρονται με σειρά αρχαιότητας

Η ΔΙΟΙΚΗΣΗ ΤΗΣ Κ.Ο.Θ.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Αλέξανδρος Μυράτ
artisticdirector@tssso.gr

ΑΝ. ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

Κέλλυ Μιμηκοπούλου
management@tssso.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΚΑΛΛ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ-
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ

Μίνα Παπακωνσταντίνου
secretary@tssso.gr
schools@tssso.gr

ΥΛΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΥ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ

Φίλιππος Χατζησίμου
philh@tssso.gr
artisticplan@tssso.gr

ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ

Μαρία Νιμμή
maria@tssso.gr

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ - ΠΡΟΒΟΛΗ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Σάκης Ιωαννίδης
pressoffice@tssso.gr

Νίκος Κυριακού
info@tssso.gr

ΛΟΓΙΣΤΗΡΙΟ

Μανώλης Αδάμος
economics@tssso.gr
Έφη Τερζή
accounting@tssso.gr

ΜΟΥΣΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ - ΑΡΧΕΙΟ

Θεοδώρα Καραμανίδου
library@tssso.gr

ΦΡΟΝΤΙΣΤΕΣ

Πέτρος Γιάντσης
Γιώργος Νιμμή

ΤΑΜΕΙΟ ΠΩΛΗΣΗΣ ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ

Έλενα Παράσχου

ΑΙΘΟΥΣΑ Κ.Ο.Θ. «ΣΟΛΩΝ ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ»
Λ. Νίκης 73, 54622, Θεσσαλονίκη
Τηλ. 2310 257900
Fax. 2310 252035
E-mail: info@tssso.gr

www.tssso.gr

Facebook
Youtube

Επιμέλεια εντύπου: Σάκης Ιωαννίδης
Φωτογραφίες Κ.Ο.Θ: Studio 43
Σχεδιασμός εντύπου: Ρέα Δουφέκα
Εκτύπωση: ThessPrint

Η Κ.Ο.Θ. παίζει στο facebook!

ROOMS & SUITES CONFERENCES RECEPTIONS

*centrally located
underground parking*

Mediterranean Palace
THESSALONIKI

★ YOUR WISHES INSPIRE US! ★

3 SALAMINOS & KARATASSOU STR. • THESSALONIKI | +30 2310 552.554 | www.mediterranean-palace.gr

{ ΜΗ.Τ.Ε. 0933Κ015Α0656800 }

ΚΡΑΤΙΚΗ
ΟΡΧΗΣΤΡΑ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΕΡΓΑ ΤΟΥ

MICHAEL NYMAN

ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

21.3.2014

21:00

ΑΙΘΟΥΣΑ ΤΕΛΕΤΩΝ Α.Π.Θ.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑΣ MICHAEL NYMAN

ΒΙΟΛΟΝΤΣΕΛΟ ΛΙΛΑ ΜΑΝΩΛΑ ΣΑΞΟΦΩΝΟ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΕΡΚΕΖΟΣ